

—, at det har været Genstand for en kortvarig Overvejelse, thi megen Indsamling af Materiale, megen Bearbejdelse er gaaet forud, for at man kunde være parat, naar det Tidspunkt var inde, som maatte synes at være det rigtige til at fremsætte Lovforslaget.

Alt taget i Betragtning tror jeg, at det overfor Forholdet mellem Ejer og Lejer vilde være fuldkommen forkert, om man yderligere udskød Tidspunktet til, at Staten greb ind. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Tidspunktet nu er det rigtige, og for saa vidt kan man gerne sige, at Københavns Grundejerforenings Bekendtgørelse har været hensigtsmæssig. Jeg mener nemlig, at den paa kraftig Maade har henledet Opmærksomheden paa en Bevægelse, som var ved at tage Fart, og derved har vist, at nu var Tidspunktet kommet til at skride ind, hvis man ikke vilde skabe overordentlig store Vanskeligheder for Befolkningen.

Den Ordning, der er blevet truffet i Norge, og som er Forbilledet for den, der foreslaas her, har efter de Vidnesbyrd, som foreligger, virket i høj Grad tilfredsstillende. Christianias Kommunestyre benyttede sig, da den provisoriske Anordning blev givet, enstemmigt af Tilladelsen til at nedsætte et Nævn. Nævn er tillige blevet nedsat i Bergen og i en Række andre store Byer. Og de Vidnesbyrd, som foreligger i offentlige Dokumenter angaaende Spørgsmaalet om, hvorledes Udvalgene har kunnet virke, gaar ud paa, at man ikke fra nogen Side har hørt berettigede Klager over denne Institution, tværtimod, den synes ved sin Tilstedeværelse straks at have virket saaledes, at uberettigede Husleje forhøjelser undgikkes, og saaledes, at Samtykke til de rimelige Forhøjelser, som nu og da kan være nødvendige, uden Vanskelighed og uden Klage hverken fra Lejerne eller Ejerne er blevet givet. Jeg maa derfor tro, at det er rigtigt i alt væsentligt at gennemføre Lovforslaget saaledes, som det her er forelagt, og hvor det altsaa bag sig har et Forbillede, der har været prøvet. Dette udelukker selvfølgelig ikke, at jeg er fuldkommen rede til Forhandling med det Udvalg, som vil blive nedsat, angaaende de Spørgsmaal, som er blevet nævnt her i Salen.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) nævnedes først Spørgsmaalet om, hvorvidt det ikke vilde være konsekvent at udvide Loven til alle Boliger. Det ærede Medlem sagde, at naar Lovforslaget byggede paa Henstandsloven, der gav alle Ejere af Ejendomme samme Begunstigelse, kunde

det maaske ogsaa være rigtigt at udvide Lovforslaget til alle Boliger. Jeg nævnedes det samme Forhold i min Fremsættelsestale og har intet imod, hvis man skulde komme til det Resultat, at det var rimeligt at udvide Kommunalbestyrelsernes Bemyndigelse til at gaa ud over den Grænse, som Lovforslaget har foreslaaet. Saaledes har man gjort i Norge. Man har der nævnt en normal Grænse, og derefter har Kommunalbestyrelsen Bemyndigelse til at gaa udover den. Jeg er meget villig til at drøfte dette Spørgsmaal, men jeg vil dog gerne sige, at Lovens eneste Begrundelse er ikke den Henstandslov, som er givet. Den Omstændighed, at denne Lov er gaaet forud, er et Moment, der fremføres og bør fremføres, og som navnlig vil gøre det ganske umuligt for Grundejerne at føre Klage over dette Reguleringsforhold. Men denne Henstandslov er ikke nogen nødvendig Forudsætning for denne Lovgivning. I Norge findes der ikke en saadan Henstandslovgivning — hvilket vel skyldes deres fra vor forskellige Ordning af Kreditforholdene — som Forudsætning for Huslejereguleringen der.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing fremsatte nogle Bemærkninger om, at de 6 pCt., der var foreslaaede som en tilladt Forhøjelse af Lejen, naar der efter Lejernes Ønske var bekostet Forbedringer af Lejligheden, var for lav en Procent. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) mente, at Tallet var rigtigt truffet. Tallet er nævnt ud fra et almindeligt Skøn over Forholdene, og det er ogsaa det, som er nævnt i den norske Lovgivning om dette Forhold. Men jeg vil dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at en Repræsentation for Kreditforeningerne har henvendt sig til mig angaaende dette Spørgsmaal og ment, at naar man ikke tilbød Husejerne mere end 6 pCt.s Forhøjelse for Forbedring af Ejendommene, vilde det let medføre, at Forbedringer ikke vilde kunne udføres under Hensyn til, at forskellige Ting, f. Eks. Indlæggelse af elektrisk Lys paa de Vilkaar, som f. Eks. Københavns Kommune opstiller herfor, kræver en forholdsvis hurtig Amortisation. Jeg beder derfor om, at dette Forhold maa blive taget under Overvejelse indenfor Udvalget. Der er her forskellige Hensyn at afveje. Naar der er Spørgsmaal om en Forbedring, som ønskes af Lejeren, maa man vist uden Vanskelighed kunne naa til det rigtige Tal.

Det ærede Medlem fra Fakse (Staining) nævnedes et Forhold, som jeg ikke rigtig forstaaer. Han mente, at i det Udvalg, som Kommunalbestyrelsen skulde be-